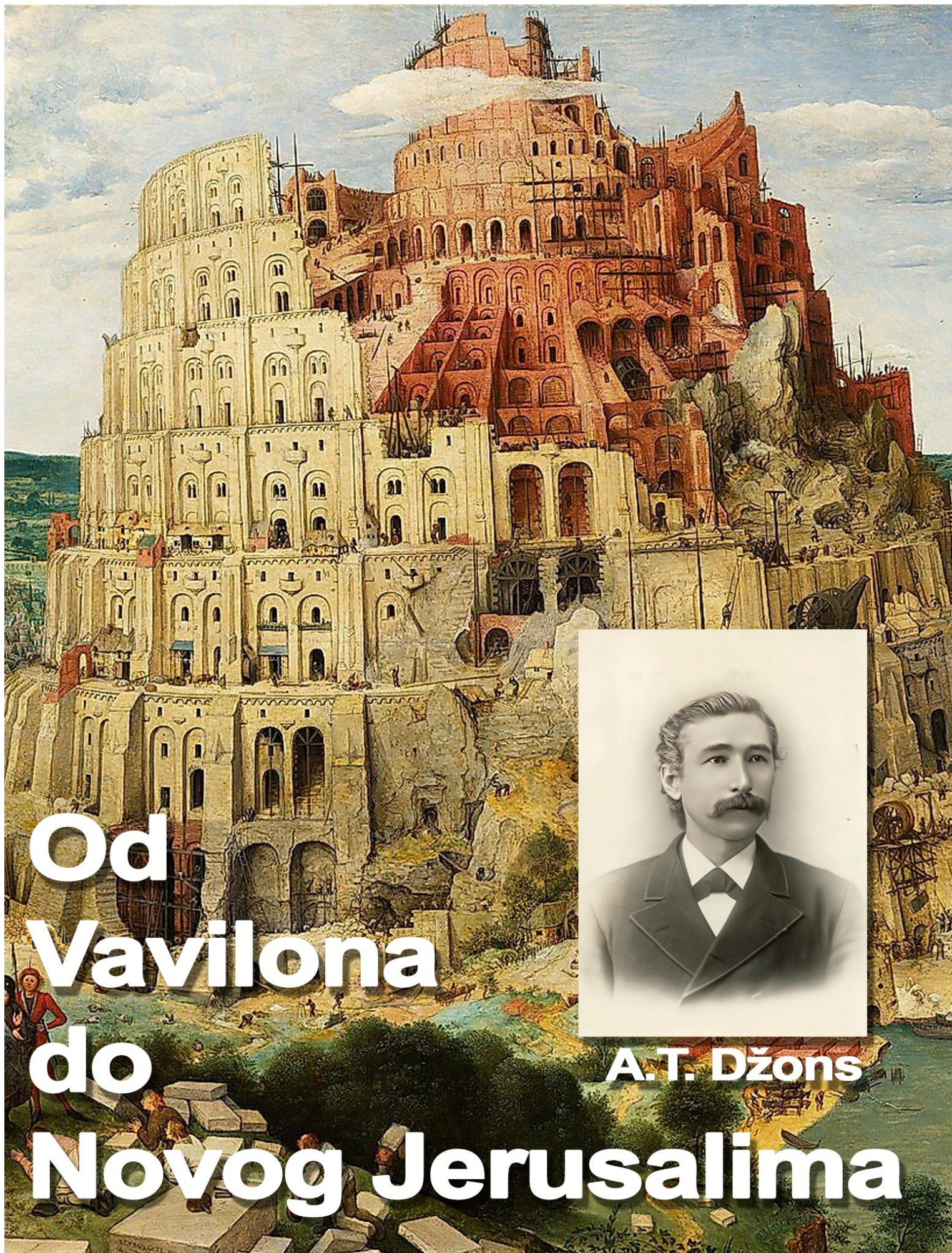




Od
Vavilona
do

A.T. Džons

Novog Jerusalima

Prevod: Istina Ministry

OD VAVILONA DO NOVOG JERUSALIMA

1

Vavilon Biblije seže skoro od samog početka Biblije do skoro njenog kraja. U principu, i po duhu, i po razvoju, to je isti Vavilon do kraja. Ono što na površini izgleda kao dva Vavilona, to je striktno i zaista isti Vavilon koji se ponavlja: dve manifestacije istog Vavilona. Tako je Vavilon koji se vidi, bilo da je u prošlosti ili na kraju, samo proizvod sila koje stoje iza svih, a to je pravi Vavilon.

A ono što proizvodi otvoreni Vavilon je delovanje duhovnih i intelektualnih sila prirodnog sveta. tu je izvor svega što se otvoreno pojavljuje kao Vavilon: tu, u ovim silama i njihovom radu je pravi Vavilon.

Uvek se mora imati na umu da je prva reč u trajnom božanskom natpisu koja izražava konačni Vavilon, MISTERIJA. Ta karakteristika je striktno njegova, sve od originalnog do konačnog Vavilona: pod tom otkrivajućom reči, Vavilon se uvek mora proučavati.

Počnimo sa nastankom Vavilona:

"A bijaše na cijeloj zemlji jedan jezik i jednake riječi. A kad otidoše od istoka, nađoše ravnice u zemlji Senarskoj, i naseliše se ondje. ... Poslije rekoše: hajde da saznamo grad i kulu, kojoj će vrh biti do neba, da stčemo sebi ime, da se ne bismo rasijali po zemlji."

Postanak 11:14.

Prvi element, u ovom poduhvatu koji je razvio Vavilon, jeste ponos - Hajde da stčemo sebi ime. I ova njegova karakteristika ide do kraja: to je on. A kada se jasno kaže istina o njemu, on je „ta najponosniji“, „O ti najponosniji“ i „koliko je on proslavio sebe.“ Jeremija 50:31, 32; Otkrivenje 18:7.

I to je krajnje sebičan i isključiv ponos: „Ja sam i niko drugi pored mene.“ Isaija 47:8, 10. I ova gordost se posebno manifestuje protiv Gospoda: „On se oholio na Gospoda.“ Jeremija 50:29. Ova karakteristika je bila u njemu na početku. Natpis pronađen duboko u ruševinama starog Vavilona na Eufratu koji govori o izgradnji Kule i zbrci jezika, kaže:

„Vavilon je pokvaren u grehu otišao, i mali i veliki se pomešali na humku. Nasilno su se suprotstavili Njemu.“

Druga osobina koja se manifestuje u ovom početku je centralizacija: „Da se ne bismo raspršili širom“. A ova centralizacija je bila zbog dominacije, iako je ovaj

poseban napor na centralizaciji i dominaciji bio osujećen zbrkom njihovih jezika i rasejavanjem širom zemlje, ipak su ostali ponos i duh i ambicija za centralizacijom i dominacijom:

I tako je bilo u Vavilonu da je tu uspostavljeno prvo kraljevstvo i kraljevska vlast države, Kraljevine i Carstva.

„Nimrod je počeo da bude moćan (ili je bio prvi moćan) na zemlji.”

„A početak kraljevstva beše Vavilon, i Ereh i Akkad, i Kalne, u zemlji Senar.”

Postanak 10:8, 10.

I to je još uvek bilo u istom duhu „ponosa protiv Gospoda“ i „nasilnog suprotstavljanja Njemu“. Pre njega nijedan vladar nije nosio ili polagao pravo na titulu ili dostojanstvo kralja, već samo „predstavnik“ Boga koji se smatrao kraljem. Ovo je jasno ukazivalo na vreme kada je Bog bio poznat kao Kralj i pravi Vladar. A ovo vreme je bilo tako skoro da se čak i idolopoklonici nisu toliko udaljili od Boga da bi bilo ko mogao biti dovoljno hrabar da zatraži dostojanstvo i nosi titulu kralja. Ali Nimrod je bio drski čoveka koji bi to uradio, i bio je prvi čovek na svetu koji to jeste uradio.

Ime Nimrod označava „pobunu, nadmoćni prezir“ ili „izuzetno bezbožni buntovnik“. On je potvrdio svoj autoritet nad religijom zajedno sa svim drugim stvarima i primorao je sve u svojoj vlasti da budu idolopokloničke religije koju je on diktirao. Reč da je „bio moćan lovac pred Gospodom“ implicira da je bio lovac na ljude, progonitelj: gonio i primoravao ljude da se potčine njegovoj vlasti kao vladaru i njegovoj religiji kao Bogu. I tako Spurrelov prevod prevodi pasus: „Bio je prepotentni tiranin u Jehovininim očima.”

On je bio prvi koji je uspostavio centralizovanu moć organizovane vlade, kraljevstva ili države. Posle Potopa, u narodu zemlje sva vlast koja je postojala izvan roditeljske bila je individualna - samouprava. Postojalo je društvo, ali ne i država. I zemlja je bila slobodna za sve, nije bilo teritorijalnih linija. Ali došlo je do otpadanja od Boga, do idolopoklonstva i gubitka samokontrole i nasilja i dominacije.

"Sa uspostavljanjem Nimrodovog carstva, ceo svet je ušao u novu istorijsku fazu. Njegova vladavina je uvela u svet novi sistem odnosa između guvernera i upravljanih. Autoritet bivših vladara počivao je na osećanju srodstva, a uspon poglavice bio je slika roditeljske kontrole. Nimrod je, naprotiv, bio suveren teritorija, i o ljudima samo onoliko koliko su bili njeni stanovnici: i bez obzira na lične veze. Do sada su postojala plemena — proširene porodice — društvo: sada je postojala nacija, politička zajednica — država. Politička i društvena istorija sveta od sada su različite, ako ne i različite."

Gradovi i teritorija Babel i Ereh i Akad i Kalne bili su „početak carstva;“ i on ga je uvećao do imperije, pokrivajući veći deo cele Mesopotamske ravnice. Jer „iz zemlje je izašao u Asiriju i sagradio Ninivu, i Rovot Ir, i Kalah i Resen između Ninive i Kalaha.” Postanje 10: 11 margina, i ASV. Tako je Nimrod u Vavilonu bio osnivač države, kraljevstva, svetske vlasti i imperije.

Kada je Nimrod preminuo i njegovo carstvo palo, ovo je bilo samo da bi se dalo mesto drugim ljudima da ponove priču o kraljevstvu i imperiji, u Uru, Akadu, Elamu, Egiptu i Asiriji do velikog Vavilona Navuhodonosorovog u kome je usavršena ideja o svetskom ponosu i svetskoj imperiji i svetskoj sili i svetskoj slavi. (Danilo 4). I dalje je bilo isto u duhu i praksi: jer je to bio „čekić cele zemlje“. koji je „udario ljude u gnev u neprekidnim udarom“, tako da je bio „užasan među narodima“. Jeremiah 50:23; Isaija 14:6; Jezekilj 30:11. I sve je to bilo još uvek u religiji, i dalje protiv Gospoda. (Danilo 3).

Vavilon Biblije - „Misterija, Vavilon“ - je delovanje duhovnih i intelektualnih sila prirodnog sveta. Otvoreni, vidljivi Vavilon je proizvod delovanja ovih sila do krajnjih granica njihove moći. Vavilon na Eufratu bio je krajnji proizvod ovih sila u njihovom najpotpunijem i najslobodnijem radu. A Vavilon iz Otkrivenja 17 je krajnji proizvod ovih sila koje rade po drugi put i konačno u svojoj najvećoj moći i najširoj meri. Vavilon na Eufratu je primer najvišeg što ove sile mogu da postignu: i lekcija je i pouka za sva vremena koja slede, a posebno za vremena konačnog Vavilona.

Sile koje su pravi Vavilon, nikada ne mogu nadmašiti Vavilon na Eufratu - Vavilon Navuhodonozorov. Tu su se ispoljile njihove najveće moći, granica svetskih ambicija, sposobnosti i nastojanja. To je bila „slava kraljevstava“. Isaija 13:19. Bila je to „dama kraljevskih domova“. Isaija 47:5. Bio je to „zlatni grad“. Isaija 14:4. Bio je zlatno carstvo svih vremena. Danilo 2:38-43.

Bio je na čuđenje svetu, a neke od njegovih struktura bile su među „sedam svetskih čuda“. Bio je to veliki centar svetske nauke, umetnosti i arhitekture i svega što čini najvišu civilizaciju i najveći izraz svetske slave.

Svojom snagom osvojio je tadašnji svet, i sva carstva i narodi bili su podložni njegovoj vlasti. U svom obliku vladavine držao je i vršio imperijalnu vlast i uticaj, dok su potčinjena kraljevstva slobodno vladala u svom domenu sve dok su priznavala imperijalnu vlast kao vrhovnu. Jeremija 27:11.

Svako kraljevstvo ljudi koje se nije htelo dobrovoljno potčiniti imperijalnoj vlasti Vavilona bilo je osvojeno i preplavljeno i odvedeno u zarobljeništvo i smešteno u kolonije u različitim delovima imperije. Nijednom narodu ili sili nije bilo dozvoljeno da stoji, osim pod vlašću Vavilona. 2 Carevima 24; Jezekilj 1:1, 3. Kraljevi odgovarajućih podložnih kraljevstava morali su da idu u Vavilon u određeno vreme gde su svi imali prestole na kojima su sedeli u državnim prilikama u prisustvu, desno ili levo, visokog prestola vavilonskog kralja. Jeremija 52:32.

Stvarna vlada Vavilona bila je autokratija; vlada samo lične imperijalne volje, ne bilo kojeg zakona kao takvog: i bila je sveobuhvatna u svom obimu i isključivala svaku drugu moć. Danilo 3: 13-15. Po prirodi stvari to je bio veliki imperijalni svetski despotizam. Bio je to „čekić cele zemlje“ koji je „neprekidnim udarom udarao ljude u gnev“, tlačitelj - „užasan narodima“. Jeremija 50:23; Jezekilj 30:11;

To što je bio „zlatni grad“ značilo je više od samo bogatstva i veličine grada. To je uključivalo vavilonsku pohlepu za zlatom i stalne obaveze kojima se hranila pohlepa za zlatom. Jer on je bio naročito „otimač zlata“. Isaija 14:4 margina. Nijedna količina zlata nikada nije bila dovoljna; i nijedan pogled ili potencijal zlata nikada nije zaboravljen, sve dok ga nije bilo moguće dobiti.

Jezekija, kralj Jude, bio je bolestan na smrt i Gospod ga je izlečio. I kao zalog da će biti tako, Gospod je učinio da se senka na sunčanom časovniku vrati deset stepeni unazad. Vavilonci kao bliski proučavaoci astronomije i posmatrači, primetili su fenomen u kretanju Sunca: i na upit o uzroku saznali su za pojavu u Jerusalemu. Tada je vavilonski kralj poslao poslanstvo s pismima Jezekiji da mu čestita ozdravljenje i da se raspita o kretanju sunca. Jezekija, polaskan pažnjom Vavilona, proveo je više vremena da im pokaže bogatstvo i slavu svog kraljevstva i grada nego da im kaže o čudu Božjem.

„Pokazao im je svu kuću svojih dragocenosti - srebro i zlato i mirise i masti, i svu kuću svog oklopa i sve što se našlo u njegovom blagu. Nije bilo ničega u njegovoj kući niti u njegovom blagu što im nije pokazao.“

Tada dođe Isaija i upita Jezekiju ko su ti ljudi i šta su videli. Jezekija mu reče ko su ti ljudi i odakle su došli, i reče:

"Sve stvari koje su u mojoj kući videli su. Nema ničega među mojim blagom što im nisam pokazao."

Isaija je, razumevši vavilonsku osobinu, odgovorio da će doći dan kada će sve to „bio bi odneseno u Vavilon, ništa neće ostati“. Isaija 39; 2. Dnevnik 32:31. A saznanje o tom bogatstvu čuvali su Vavilonci više od sto godina: sve dok ga zapravo nisu svog odneli u Vavilon.

Sve ovo što je bio Vavilon u starim vremenima, danas je relevantno. Jer elementi koji sačinjavaju Vavilon iz Otkrivenja 17 su sveukupno po duhu i principu, a u nekim stvarima u samom obliku, isti kao iz Navuhodonosorovog Vavilona.

Vladajući elementi koji sačinjavaju kombinaciju divlje zveri i divlje žene, što je izvanredni Vavilon iz Otkrivenja 17, su univerzalna svetska sila nad nacijama koje su u savezu sa, i kojima dominira svetovna i svetska crkva. I bilo koje međunarodno jedinstvo koje se može formirati, nosi u sebi obećanje i moć svega onoga što je bio Vavilon starog vremena i što će biti Vavilon poslednjeg vremena.

U bilo kom Parlamentu nacija koji se može formirati, vrata su otvorena i predviđeno je za razvoj svetske vlade isključivo od volje, ne od zakona; i za razvoj

svetske autokratije, kao što je sigurno da bi jedan čovek mogao postati vrhovni šef takve međunarodne unije.

A u Rimskoj crkvi sa svojim papama i kardinalima na visokim prestolima u papskoj palati u Rimu nastavlja se sam princip i oblik kralja Vavilona i njegovih podanih kraljeva na njihovim visokim prestolima u Vavilonu starog veka. Rimski crkva je oduvek bila poznata po ispoljavanju one velike karakteristike nekadašnjeg Vavilona - nezasićene pohlepe za zlatom.

U trinaestom veku, Robert, biskup Linkolna, u samom prisustvu pape Inocentija IV, govorio je istinu:

"Oh, novac, novac! Koliki uticaj imaš, posebno na rimskom dvoru."

U četrnaestom veku opat Usperg je osudio planove pape Jovana XXII za prikupljanje novca:

„Raduj se sada, Vatikane! sva blaga su ti otvorena... Samoga Boga ćeš prodati za zlato.”

U vreme dvostrukog papstva Bonifacija IX i Klimenta VII doktori Pariskog univerziteta izjavili su o njima:

„Religija je za njih rudnik zlata, koji rade do poslednje žile.”

A u šesnaestom veku, vojvoda Džordž od Saksonije u Vormskoj dijeti, osuđujući krivicu i pohlepu Rima, otvoreno je izjavio:

„Svaki osećaj stida je odbačen, a teži se samo jednoj stvari - novcu, novcu.”

I tako je još uvek i uvek će biti. I koja „organizovana“ crkva postoji u današnjem svetu koja nije poput „majke“ u ovoj vavilonskoj pohlepi za zlatom i u izumima za raznovrsnim i neprekidnim isterivanjem novca, novca, novca i sve više novca, i nikada se ne može zasititi? Oh! sve stvari ponovo imaju tendenciju ka konačnom Vavilonu, sve stvari su spremne i svet je zreo za to: I ovaj put konačnog Vavilona i finala od svega što je Vavilon i od Vavilona zauvek. Otkrivenje 18:21.

Hvala Gospodu koji uskoro dolazi.

Vavilon je bio ne samo veliki centar sveta u smislu vladavine, već i mentalno - naučno, obrazovno i intelektualno, tamo je bio veliki svetski univerzitet, sa kraljem Navuhodonosorom njegovim velikim pokroviteljem. Od potčinjenih kraljevstava, Navuhodonosor je zahtevao da se ispitnim testovima, fizičkim i intelektualnim, odaberu najpametniji i najsposobniji mladići koji su se školovali na Vavilonskom univerzitetu. Danilo 1:3-5. To je, naravno, bilo sa ciljem ujedinjenja celog sveta u svemu što je bio Vavilon.

Ali ovo obrazovanje je bilo samo iz Vavilona - sveta, i dok je u njemu postojalo značajno što je bilo dragoceno u znanju i postupanju o praktičnim stvarima sveta, bilo je magije i astrologije i čarobnjaštvo i nekromancije i posmatranja zvezda i horoskopa i čaranja i proricanja: i sve to pod profesijom i tvrdnjom nauke i filozofije. To su bili posebno „mudri ljudi“ kojima se svi moraju povinovati. Ali sve je to bilo nemoćno za dobro, jer nije bilo ništa da ojača karakter.

Što je mogao da proizvede, i to kao njegov najviši proizvod, ispričano je ovde

„Kralj Valtazar je priredio gozbu — (veliki banquet) — za hiljadu svojih gospodara i pio vino pred hiljadu. Bio je uzor i određivao je tempo u opijanju.

I Valtazar, dok je okusio vino, zapovedi da donesu zlatne i srebrne posude koje je njegov deda Navuhodonosor izneo iz hrama koji je bio u Jerusolimu.

Da bi kralj, i njegovi prinčevi, njegove žene i njegove konkubine, mogli piti iz njega. . . I car, i knezovi njegovi, njegove žene i njegove naložnice, pili su iz njih.

Pili su vino i hvalili bogove zlata i srebra, mesinga i gvožđa, vetra i kamena.

I u isti čas iziđoše prsti ljudske ruke, i pisaše na svećnjaku, na malteru zida careve palate; i vide car deo ruke koja piše.

Tada se carevo lice promeni, i misli njegove uplašise ga: tako da su mu zglobovi slabina olabavili, a kolena su mu se udarila.

I car povika iz sveg glasa da dovede čarobnjake, Haldejce i gatare. . . i svi carevi mudraci.”

Danilo 5:1-8.

Ali niko od ovih nije mogao ništa reći: svi su bili neznalice kao i sam kralj, o tome. Najzad je Danilo pronađen i priveden. I Danilo mu je spremno rekao:

„Pročitaću kralju spis i otkriću mu tumačenje.”

Ali pre nego što je izgovorio reč u čitanju spisa, podsetio je kralja na neke stvari koje je kralj znao. rekao mu je:

„Bog Svevišnji dade Navuhodonosoru carstvo, i veličanstvo, i slavu i čast. Ali kada se njegovo srce uzdiglo, a um njegov otvrdnuo u gordosti, on bi zbačen sa kraljevskog prestola i prognan od sinova ljudskih. Dok nije saznao da Bog Svevišnji vlada u carstvu ljudi.”

„A ti, sine njegov, Valtazare, nisi ponizio svoje srce, iako si sve ovo znao.”

„Ali si se podigao na Gospoda Nebeskog:”

„I doneli su posude doma Njegovog pred tobom, i ti i gospodari tvoji, i tvoje žene i tvoje naložnice, pili ste vino u njima;”

„I Boga u čijoj je ruci dah tvoj, i čiji su svi putevi tvoji, nisi proslavio:”

“Tada je deo ruke poslat od Njega, i ovaj spis je napisan.”

Dakle, dok su kralj Navuhodonosor i njegov sin i sin njegovog sina, promovisali i uveličavali obrazovanje Vavilona, koje je kulminiralo tako, - za sve to vreme, njima samima, svima koji su bili u Vavilonu, i svemu što je bio Vavilon, nudilo se bolje obrazovanje - istinsko obrazovanje. Ovo bolje i istinsko obrazovanje bilo je obrazovanje u poznanju Boga.

Kada su Danilo i njegova tri sunarodnika odvedeni u Vavilon i stavljeni na tamošnji univerzitet, ostali su verni poznanju Boga. Danilo 1:16-18. I na kraju trogodišnjeg studija na univerzitetu, ispitivanje je pokazalo da su „deset puta bolji od svih magova i astrologa koji su bili u celom kraljevskom carstvu“. Danilo 1:18-20. Ali upravo ovi mađioničari, čarobnjaci, astrolozi, itd. - mudraci - bili su učitelji četvorici mladića. Ipak, strogim pregledom, pokazalo se da su mladići „deset puta bolji“ od svih njih. Odnosno, bili su deset puta bolje informisani nego što su bili Vavilonci, njihovi učitelji.

Ovo dokazuje da je obrazovanje koje su imali od Boga, u reči Božijoj i poznanju Boga, bilo deset puta bolje od najboljeg što je Vavilon mogao dati. I ta istina je napisana, da pokaže svima ljudima da uvek i zauvek, obrazovanje koje se nalazi u poznanju Boga rečju i Duhom Božijim je deset puta bolje od svega što se može naći u obrazovanju koje je od sveta. Ovu veliku istinu treba prihvatiti i držati, ispričati i uveličati i u današnjem Vavilonu, kao što je to bilo u Vavilonu dana Danila i Navuhodonosora.

Danas je obrazovanje sveta jednako vavilonsko kao i ono u samom Vavilonu; iako još ne tako potpuno razvijeno. Danas se ne veruje da je znanje o Bogu obrazovno, a još manje se veruje da je obrazovno iznad obrazovanja sveta. Tamo gde je znanje o Bogu uopšte dozvoljeno u obrazovanju, ono uvek mora da bude uz obrazovanje sveta i da bude sekundarno. Veruje se da Božja reč - Biblija - nije obrazovna knjiga. Tamo gde je dozvoljeno čak i bilo koje mesto u obrazovanju, ono mora biti uz i sekundarno u odnosu na obrazovne knjige sveta.

Naravno, to je prirodno i za očekivati u obrazovanju koje sprovodi sam svet, ali podjednako važi i za obrazovanje koje sprovode crkve: od crkava koje snažno ispovedaju „Reč Božiju; cela reč Božija; i ništa osim reč Božija!" Tamo se nalazi okultna i paganska literatura koja ima prednost u odnosu na reči Božije na istom jeziku. Ne postoji denominacija u svetu koja Bibliji daje bilo kakvo mesto kao zaista obrazovnu knjigu: još manje vrhovno mesto kao jedina istinski vaspitna knjiga nad svima i vodeća svima. Ipak to je upravo ono što Biblija jeste, i to je njeno pravo mesto u obrazovanju.

Ona je proizvela čoveka, Hrista Isusa u telu. Ona je proizvelo tri pojedinačne ličnosti - Hananiju, Misaila i Azariju — koji su u krizi svog vremena držali svet na njegovom mestu, „promenili kraljevu reč“ i zauvek utvrdili istinu. Danilo 2:14-18, 28. Ona je proizvela lik Danila koji je u nekoliko kriza svog vremena držao svet na njegovom mestu i zauvek ga prosvetljavao. I kad god može da ima slično mesto, uradiće nešto slično bilo kog dana.

I kada su, svesno zanemarujući ovo obrazovanje, mladi kralj Valtazar i njegova gomila, vavilonskog obrazovanja, te iste noći potopili Vavilon i sebe sa njim, čovek Danilo, uvek istinskog obrazovanja, stajao je istaknut i savršeno siguran usred sloma tog strašnog pada. A to je ono što će biti u sadašnjem Vavilonu.

Biće onih koji daju Reči i Duhu Božijem svoje obrazovno mesto i moć, imaće znanje o Bogu i karakteru koji to proizvodi. I usred velike vavilonske gozbe i pijenja iz zlatne čaše, objaviće reč Božiju - „Pade, pade, Vavilon veliki.”

I kada ovaj poslednji Veliki grad Vavilon „nasilno“ bude „srušen“, da ga se „uopšte više ne nađe“, ovi će stajati na prvom mestu i savršeno bezbedno usred kraha tog strašnog pada, i ustaće i vladati zauvek.

U ovim studijama je navedeno da je pravi Vavilon Biblije uvek misterija: Uvek je delovanje nevidljivih sila - duhovnih i intelektualnih sila - prirodnog sveta: I da je vidljivi Vavilon na Eufratu i u Otkrivenju 17 i 18 - svaki put vrhunac delovanja ovih sila do kraja. U ovoj studiji, istina tog gledišta će se isticati tako jasno da niko ne može ne videti da je to istina. Ova studija je o, vavilonskom kralju.

U Isaiji 13 i 14 u „Bremenu Vavilona“ se govori o padu Vavilona u njegovom drevnom i modernom i konačnom obliku. U delu koji se odnosi na konačni pad, „kralj Vavilona“ zauzima veliko mesto. Činjenica da kralj Vavilona treba da ima bilo kakvo mesto u razvoju i padu konačnog Vavilona govori da se kralj Vavilona nastavlja sve vreme Vavilona Biblije, i tu je u svom konačnom padu.

Prikazan je u intenzivno nacrtanom opisu njega dok se susreće sa konačnim posledicama svoje vladavine -

Kao „ugnjetavač;“

Kao „onaj koji je neprestano udarao narod u gnev;“

Kao „onaj koji je vladao narodima u gnev;“

Kao onaj „koji je zadrhtao zemlju“ i „potresao kraljevstva;“

Koji je „svet učinio pustinjom i uništio njegove gradove;“

I da „nije dozvolilo njegovim zatvorenicima da se vrate kući“.

Usred ovog uzvišenog naprezanja koje dodiruje „kralja vavilonskog“, opis prelazi sve granice i uzvikuje,

„Kako pade s neba, zvijezdo danice, kćeri zorina? kako se obori na zemlju koji si gazio narode?“

A govorio si u srcu svom: izaći ću na nebo, više zvijezda Božijih podignuću prijesto svoj, i sješću na gori zbornoj na strani sjevernoj;

Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim.

A ti se u pakao svrže, u dubinu grobnu.“

Isaija 14:4-17.

A tu je i kralj Vavilona iz Biblije. To je potvrđeno i u drugim vezama.

Dok je Vavilon na Eufratu bio zbir svega onog što u svetu čini vladu, kraljevstvo, imperiju - moć, kao „slavu kraljevstava;“ I od svega što bi kroz obrazovanje,

umetnost i modu mogli da formiraju „gospodu kraljevstava:“ Postojao je još jedan grad, koji je pao pred vavilonskom moći, koji je u jednoj posebnoj osobini nosio ulogu i ilustrovao veliku istinu. Ovo je bio grad Tir koji je u svoje vreme bio kraljica svetske trgovine, gospodarica svetske trgovine i komercijalizma.

Tir je bio „savršene lepote“, „Grad kruna“, „Trgovalište naroda“, „Trgovac naroda za mnoga ostrva“, „Čiji su trgovci bili prinčevi“, „Čiji su trgovci bili cenjeni na zemlji;“ „Svi morski brodovi sa svojim pomorcima bili su u tebi da zauzmu tvoju robu“, „Mnoga ostrva su bila roba tvojih ruku.“ Njen posao je obezbedio trajni svetski sajam. Pročitaj Jezekilj 27 i Isaiju 23. I "kralj" ovog svetskog komercijalizma i poslovnog ponosa opisan je u:

„Ovako veli Gospod Bog: Ti zapečaćuješ zbir, pun mudrosti i savršen u lepoti. Bio si u Edenu, vrtu Božijem. Svaki dragi kamen bio je tvoj pokrivač — sardij, topaz i dijamant, beril, oniks i jaspis, safir, smaragd, karbunkul i zlato. Ti si pomazani heruvim koji pokriva, i ja sam te tako postavio. Bio si na svetoj gori Božijoj. Hodao si gore-dole usred ognjenog kamenja. Bio si savršen na svojim putevima od dana kada si stvoren — dok se ne nađe bezakonje u tebi.“

Isaija 14:4-17.

Dakle, svetske trgovine, svetskog ponosa, svetske veličine, svetske slave, svetske moći, čiji je Vavilon zbir i simbol, Satana je kralj. On je biblijski kralj Vavilona.

Ova istina je dalje potvrđena u priči o konačnom Vavilonu - Vavilonu iz Otkrivenja 17 i 18. Ovaj poslednji Vavilon je sastavljen od divljeg spoja divlje zveri i divlje žene - od žene jahane zveri. Presto i moć i veliki autoritet ove zveri dao mu je „zmaj“. I tako je dat presto i moć i autoritet samog „zmaja“. Otkrivenje 13:2. A zmaj „je ona stara zmija koja je đavo i satana. Otkrivenje 12:9; 20:2.

Od te kombinacije divlje zveri i divlje žene, „žena“ je element koji nadahnjuje i kontroliše, vodi i vlada: jer je ona koja jaše zver. I tako, vrlo verovatno, upravo na njenom čelu stoji natpis, koji karakteriše celinu - "Misterija - Vavilon Veliki."

A pošto je Satana taj koji daje presto i moć i autoritet ovoj zajednice koju žena vodi, koja je ovaj krajnji Vavilon, ovo opet dovoljno govori da kralj Vavilona iz Biblije je Satana. Ako je ovaj Vavilon uvek „Misterija“, i to „Misterija bezakonja“, onda je kralj ovog Vavilona jasno kralj ove "misterije", i ne može biti niko drugi do Satana.

Vavilon Biblije je vrhunac delovanja duhovnih i intelektualnih sila prirodnog sveta: onoga na šta Sveto pismo uvek misli u frazi „svet“, „ovaj svet“, „ovaj sadašnji zli svet“, od kojih je „princ“ i „bog“ „duh koji sada deluje u deci

neposlušstva“. Jakovljeva 4:4; 1 Jovanova 2: 15-17; Jovan 14:30; 2. Korinćanima 4:3-4; Efescima 2:2; Dela 26:17-18. A pošto su te sile satanske, iz toga sledi kao izvesnost istine da je Satana kralj Vavilona u Bibliji.

Sledeća studija na ovu temu biće: Izidite Iz Vavilona.

„Misterija, Vavilon Veliki“ uvek nevidljive inteligentne sile prirodnog sveta. „Kralj Vavilona“ je kralj ovih sila: „vladar tame ovog sveta“, „knez sile vazduha, duh koji sada deluje u deci neposlušnosti“, „knez ovoga sveta“ — Satana. Vavilon otvoren i manifestovan, je krajnji proizvod rada ovih snaga do maksimuma u svemu što mogu da urade po sopstvenoj volji i na svoj način. Vavilon je uvek protiv Boga: kao što je prirodni um uvek neprijateljstvo protiv Boga i nije podložan Zakonu Božijem, niti može biti.

A poznavajući elemente Vavilona, i znajući šta je samo krajnji rezultat delovanja ovih elemenata i sila, ovo je dovoljno upozorenje svima kojima je stalo, da od njega treba pobeći u svim fazama njegovog ispoljavanja. Naravno, ovi elementi i sile uvek deluju i u tom smislu Vavilon je uvek prisutan na zemlji i u poslovima ljudi i sveta. Ali Vavilon koji je posebno prikazan i obrađen u Bibliji, je Vavilon na svom vrhuncu i u svojoj slavi koji vlada svetom, sa celim svetom, verskim i građanskim, organizovanim i centralizovanim pod njegovom vlašću. Ovo će biti savršeno jasno svakome ko će pažljivo pročitati Danila 2 do 5; Isaija 13 i 14; Jeremija 50 i 51; i Otkrivenje 17 i 18.

Dvapat na svetskom putu Vavilon dostiže ovu poziciju i moć; i oba puta ova visina moći i slave je sama po sebi znak njegovog pada i potpune propasti. I u tom trenutku njegove moći i slave, i njegovog ponosnog i samouverenog hvalisanja time, njegov pad je proglašen i narod je upozoren i pozvan i podstaknut da pobjegne iz Vavilona, da ne budu učesnici u njegovim bezakonjima i da ne poginu u njegovom uništenju, jer je to osveta Gospoda nad njim. Pročitajte Jeremiju 50:8; 41; 6; sa Otkrivenjem 14:8:15:2-3; Danilo 5: 2-5 sa Otkrivenjem 17:3:18: 7-8; Isaija 47: 7-11 i Jeremija 51: 63-64 sa Otkrivenjem 18:21.

Šta onda znači biti van Vavilona?

1. Kada Vavilon uključuje ceo svet, sa svim elementima i svom moći celog sveta, savršeno je jasno da biti van Vavilona nije ništa manje nego biti van sveta.
2. Kada je Vavilon sila i proizvod delovanja sila, prirodnog uma i prirodnog sveta, duhovnog i intelektualnog, dovoljno je jasno da biti van Vavilona nije ništa drugo nego biti van prirodnog: izvan carstva prirodnog sveta. Treba biti potpuno oslobođen i odvojen od svih elemenata i sila prirodnog uma i lažno duhovnog koji nije podložan Zakonu Božijem, niti može biti.

3. Kada je takvo carstvo i carstvo Vavilona, i kada je „kralj Vavilona“ pravi i odgovarajući kralj čitavog tog carstva i samo Satana, jasno je da biti van Vavilona znači samo biti izvan carstva i vladavine i moći Satane.

Iz ovih stavki jasne istine, podjednako je jasno da biti u Vavilonu ili van njega uopšte ne zavisi od mesta, već u potpunosti zavisi od stanja — stanja duha, uma i srca. Što se tiče mesta, Danilo i njegova tri sunarodnika su bili unutra Vavilon. Ali što se tiče uslova — u duhu i umu i srcu, misli, željama i svrsi — bili su daleko od Vavilona koliko je nebo od zemlje. I tako da što se tiče mesta, telesno i fizički Danijel je zapravo bio u Vavilonu u trenutku njegovog strašnog pada. Ipak, što se tiče uslova, on je bio tako potpuno van Vavilona da je čak i u sred kraha njegovog pada bio toliko daleko od i iznad svega toga da je bio savršeno bezbedan. I to - samo to - je ono što znači zauvek biti van Vavilona.

Pa ipak, koliko god ovo bilo jasno i istinito, današnje propovedanje onih koji mnogo čine od „pozivanja ljudi iz Vavilona“ tretira to kao mnogo više pitanje mesta nego uslova: u tolikoj meri da to zapravo čini fizičkom stvari, a ne duhovnim. Smatrajući, sasvim ispravno, da je rimska crkva Vavilon, oni hitno pozivaju ljude iz te crkve u drugu koja je izgrađena po istom principu tačno i po istom obrascu kao i rimska; a zatim im kažu da su „izašli iz Vavilona!“

Smešno je, i bilo bi ludost da nisu tako žalosno slepi i zalutali u stvarima duše i večnosti, videti kako ljudi u principu, u duhu i u praksi grade „crkvu“ po samom uzoru „crkve“ Rima, a zatim gromoglasno zovu: „Izađi iz nje i iz nje“. I u sledećem dahu gugutaju: "Uđi ovamo, uđi ovamo."

I to je čisto crkveno premazano lukavstvo, prvo izgraditi „crkvenu“ strukturu kao i sve druge „crkve“ i poučiti narod da je u Svetom Pismu „crkva“ „žena“ i da je Vavilon majka i njene kćeri — Rim i druge „crkve“, - i pozvati narod iz drugih „crkvi“ da uđu u ovu, ubeđujući ih da su „izašli iz Vavilona:“

Pozvati ljude iz svih drugih „crkvi“ koje „oskvrnjuju“ (Otkrivenje, 14:4), u ovu koja je ista kao i sve druge, ili još gora, a zatim ih obmanuti lažljivom pričom da „ovi“ - iz njihove „crkve“ — „nisu oskvrnjeni ženama“ — kao da njihova „crkva“ nije ništa manje od „žene“ — je prevara sama po sebi.

Istina je da bilo koja i svaka ljudski izgrađena i „organizovana“ „crkva“ je po Svetom Pismu „žena“ i iz Vavilona je, od „Majke“ i njenih kćeri, i skrnavi: a biti izvan jedne od ovih, ali zato u drugoj od njih, ne znači uopšte biti van Vavilona.

Ne: neka se ponavlja i ponavlja zauvek, da - biti van Vavilona ili u Vavilonu ne zavisi uopšte od mesta, već samo i potpuno od uslova - stanja duha, uma i srca: volje i želje, misli i svrhe.

A. Vavilon uključuje, i jeste, „svet“, duh i elementi „sveta“ na šta se misli u Svetom Pismu koje kaže:

"Ne volite svet, ni ono što je u svetu. Ako ko voli svet, ljubavi Očeve nema u njemu. Jer sve što je u svetu - požuda tela, i požuda očiju, i gordost života - nije od Oca, nego je od sveta." 1. Jovanova 2: 15-16.

„Zar ne znate da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo prema Bogu?“ 18

“Ko, dakle, hoće da bude prijatelj svetu, neprijatelj je Božiji.” Jakovljeva 4:4.

I stoga biti van Vavilona znači biti van sveta. A ovo je samo čisto Hristovo hrišćanstvo -

„Vi niste od sveta, nego sam vas izabrao od sveta. Jovan 15:19.

„Vi niste od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. Jovan 17:14, 16.

„Kakav je On, takvi smo i mi u ovom svetu“, 1. Jovanova 4:17.

B. Vavilon je carstvo i sile, i delovanje sila, „sveta“ prirodnog uma. A biti van Vavilona znači biti van svega toga, i u carstvu i sili, i radu sile duhovnog Uma - Uma koji beše u Hristu Isusu, i koji je On doneo kao dar Božiji na delo, i poziva sve:

„Neka u vama bude ovaj um koji je bio i u Hristu Isusu“ 1. Jovanova 5:20; Filipljanima 2: 5-7.

C. Vavilon je carstvo i dominacija Satane, „kralja Vavilona“. Isaija 14: 1-15. A biti van Vavilona znači biti izvan carstva i vlasti i moći Satane. A ovo je samo istina istog starog večnog Jevanđelja koje je Hristos poslao Pavla da propoveda:

„Izbavljajući te od naroda i od neznabožaca, kojima te sada šaljem.”

„Da im otvori oči, da ih okrene od tame ka svetlosti, i od vlasti satane ka Bogu. Dela 26:18.

To, sve to i samo to je biti van Vavilona. Konačno: Misao se mora uhvatiti i nikada ni za trenutak ne izgubiti, da -

Samo je "Glas sa neba" koji poziva, ili koji ikada može pozvati, bilo koga iz Vavilona. Otkrivenje 18: 4. Istina, kroz službu ljudi ovaj će se Glas čuti. Ali u službi ljudi, ako se Glas ne čuje, ne može biti tamo bilo kakav poziv stvarno van

Vavilona. Kada to bilo ko čuje glas, i on se odaziva i tako je zaista pozvan iz Vavilona, pozvan je na višu zemlju od bilo kojeg na koji bilo koji glas sa zemlje može ikada da pozove. On je prizvan samo na nebesku zemlju, na nebeska društva i na nebesku Crkvu: Čak,

„Na goru Sion, I Grad Boga Živoga, Nebeski Jerusolim. I nebrojeno mnoštvo anđela. Na vekovni Sabor i u Crkvu prvorodenih koji su na nebesima napisani, a Bogu Sudiji svima. I duhovima savršenih ljudi, i Isusu, Posredniku Novog Zaveta, i krvi škropljenja koja govori bolje od Aveljeve.” Jevrejima 12:22-24.

I to je ono što treba da bude “iz Vavilona”. Slušajte, slušajte i verno sledite glas sa neba koji kaže

„Izadi iz nje, narode moj.”

Proučavali smo Vavilon Biblije. Otkrili smo šta znači biti van Vavilona. Otkrili smo da samo „Glas sa neba“ može pozvati bilo koga da zaista izađe iz Vavilona. I kada ovaj Glas sa Neba pozove bilo koji narod iz Vavilona, oni su pozvani samo na nebeska mesta i nebeske stvari i nebesko druženje. I u tome su pozvani iz zemaljskog i ovozemaljskog grada Vavilona u nebeski i božanski grad Jerusalem.

U Bibliji postoje samo dva matična grada. Ovo su -

1. „Vavilon, majka bludnica i gnusoba zemaljskih.“ Otkrivenje 17:5.

2. „Jerusalim koji je iznad je slobodan, koji je majka svima nama.“ Galatima 4:26.

Kada je Bog drevno pozvao svoj narod iz Vavilona, Njegova reč je bila:

„Bežite iz Vavilona... Sećajte se Gospoda izdaleka, i neka vam Jerusalem padne na pamet.“

Jeremija 51:45-50.

I kada sada poziva svoj narod iz savremenog i konačnog Vavilona, to je i dalje „Neka vam Jerusalem padne na pamet“.

Jer „došli ste na goru Sion i u Grad Boga Živoga, Jerusalem nebeski“.

Jevrejima 12:22.

Jerusalim u Palestini je uvek bio samo sugestija „Jerusalima koji je gore“. Njena planina Sion sa svojim carem na prestolu u njegovoj slavi; njegov hram sa svojim sveštenstvom, njegove službe i njegova imenovanja bili su samo „slike“ i nagoveštaji nebeskog Jerusalima sa njegovom gorom Sionom i njegovim Carem na Njegovom prestolu u Njegovoj slavi; i njegov Hram sa svojom kapom sveštenika, njegovom službom i njegovim imenovanjima.

Stari Vavilon nikada nije mogao da miruje dok iznad svega nije srušio i zatamnio Jerusalem i šta je on značio u svetu. A slepilo i bezakonja ljudi starog Jerusalima pomogli su u ostvarenju ove stvari.

Tako ni duhovni Vavilon nikada nije mogao da miruje dok nije srušio i potpuno zaklonio duhovni i nebeski Jerusalem, i dok samo on ne bi stajao kao „večni grad“. I opet slepilo deklarativnog naroda Novog Jerusalima i istinskog večnog

grada, su pomogli u ostvarenju ovog zla. Ipak, u stara vremena bio je mali broj vernih koji usred sve pustoši i ropstva i progona koje je izvršio Vavilon, i zaborava deklarisanog naroda Božijeg, nikada nisu zaboravili Jerusolim.

Danilo u zatočeništvu u Vavilonu „Kleknuo je na kolena tri puta dnevno i molio se i zahvaljivao Bogu kroz svoje prozore u svojoj odaji otvorenom prema Jerusolimu“. Danilo 6:10.

Na vodama Vavilonskim sjedasmo i plakasmo opominjući se Siona.

O vrbama sred njega vješasmo harfe svoje.

*Ondje iskahu koji nas zarobiše da pjevamo, i koji nas oboriše da se veselimo:
"pjevajte nam pjesmu Sionsku."*

Kako ćemo pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tuđoj?

Ako zaboravim tebe, Jerusolime, neka me zaboravi desnica moja.

*Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdržim
Jerusalima svrh veselja svojega. “*

Psalam 137: 1-6.

Tako je i u vreme kasnijeg i konačnog Vavilona. Uvek je bilo malo vernih koji su pamtili Jerusolim svrh svog veselja i koji kroz sve magle i miazme močvarnog Vavilona nikada nisu izgubili iz vida Jerusolim koji je gore, majku svih nas.

I u stara vremena i u poslednja vremena, da je sav deklarisan narod Božiji i Jerusolim bio tako veran i pobožan u svojoj zemlji kao što su bili ovi malobrojni u tuđoj zemlji, oni uopšte ne bi bili u Vavilonu; i Jerusolim bi uvek stajao na svom mestu i smislu kao slava Božija i radost sveta.

I sada u vreme pripreme za konačno napuštanje konačnog Vavilona zauvek, vreme je sasvim došlo kada svako ko želi da pobjegne iz Vavilona mora da se seti Jerusalima: i to tako istinito i tako potpuno da i on u dubljoj istinitosti može da kaže:

*„Ako te zaboravim, Jerusolime, neka me zaboravi moja desnica, ako te se ne setim,
neka se jezik moj prilepi za nepce mojih usta - ako ne volim više Jerusolim svrh
veselja svog.“*

Ovaj Jerusolim koji je gore, koji je slobodan, i koji je majka sve prave dece Božije - ovaj Jerusolim jeste i uvek je bio jedini pravi Jerusolim. Ovo je pravi Večni Grad - „grad Boga Živoga“. Jevrejima 12:22. Ovo je grad Avraamov „prijatelj Božiji“ i

„otac svih onih koji veruju“, grad koji je tražio“, koji ima temelje, čiji je Graditelj i Tvorac Bog. Jevrejima 11:10. Ovde je prava gora Sion, gde je Bog postavio svog Cara na brdu svoje svetosti. (Psalam 2: 6 margina.)

"Veliki je Gospod i hvaljen u gradu Boga našega, na gori svetosti Njegove. Prekrasna je situacija, radost cele zemlje, gora Sion, na severnim stranama, grad velikoga Cara. Bog je poznat u svojim dvorima kao utočište."

Psalam 48:1-3.

I „Slavne stvari se govore o tebi, grade Božji“. Psalam 87: 3. Njegov zid „veliki i visoki“ je od jaspisa, „bistar kao kristal“. Njegovi temelji su „ukrašeni svim vrstama dragog kamenja“. Svaka njena kapija je jedan čvrst biser. Sam grad, sa svim svojim ulicama, je „čisto zlato kao čisto i providno staklo“. Presto Božiji i Jagnje je u njemu. Postoji reka, „bistra kao kristal“, koja izlazi iz prestola, „čiji potoci vesele grad Božji“. Otkrivenje 22: 1. Slava Božija ga osvetljava, a Jagnje je svetlost njegova. Otkrivenje 21: 11, 23.

"Narodi onih koji su spaseni, hodaće u svetlosti njegovoj. I videće lice Njegovo, i Njegovo Ime biće na njihovim čelima."

Otkrivenje 21:26; 22: 4; Izlazak 33:19; 34: 5-7.

„I tamo neće biti noći, i neće im trebati sveća, ni svetlost sunca, jer im Gospod Bog daje svetlost, i oni će carovati u vekove vekova."

Otkrivenje 22: 3-5.

Postoji nebrojeno društvo anđela. Tu je mesto Generalne Skupštine Univerzuma svetih inteligencija, Crkva visokorođenih koji su zapisani na Nebu. Tu je Bog, najmilostiviji Sudija od svih. Tu su duhovi pravednih ljudi koji su savršeni. Tu je Isus Posrednik Novog Zaveta. A tu je i brizganje krvi koje govori bolje od Aveljevog. Postoje nebeski saradnici i udruženja koje nudi i pruža nebeski Jerusalam u koji su pozvani svi koji su, Glasom s neba, pozvani iz Vavilona, majke bludnica i gadosti zemaljskih.

Ovo su neke od slavnih stvari koje se govore o gradu Božijem, nebeskom Jerusalamu. I ovo je Jerusalam koji će doći u um svakoga koji će izaći iz Vavilona i izbaviti dušu svoju od žestokog gneva Gospodnjeg, koji sada zauvek obuzima taj sav krajnje zao grad.

„Bežite iz Vavilona... sećajte se Gospoda izdaleka, i sećajte se Jerusalima."

Vavilon zauzima jedno od velikih mesta u biblijskoj priči. Studije u ovoj knjižici, Od Vavilona do Novog Jerusalima, otkrivaju Vavilon Biblije: šta je to i takođe ropstvo i oslobođenje Božjeg naroda iz Vavilona u Novi Jerusalim.

Sve ove studije su pripremne za sledeću brošuru u ovoj seriji, Veća Svrha; a ovo je sada jedna od najvažnijih studija koje su se mogle naći u ovim danima ekumenskog delovanja. Ovo zbog samog proučavanja, a takođe i zato što uključuje deo Svetog Pisma koji je veoma malo proučavan, jer je „istorijski“. Zato budite sigurni da imate na umu činjenice u ovoj knjižici, Od Vavilona do Novog Jerusalima; jer će one biti potrebne, a njihovo dublje značenje će se videti u sledećoj knjižici posle ove.